

dende Sted. Det er et saa kostbart Apparat, at det spiller en meget væsentlig Rolle for Fiskerne, at de ikke faa det gjort ubrugeligt eller mindre hensigtsmæssigt i Utide.

Jeg tror, som sagt, at i Princippet fyldestgør den foreslaaede ny § 4 det tilsigtede Formaal: at gøre Ret og Skel mellem Fiskerne i saa Henseende, og andet har man ikke haft til Opgave. Det var muligvis hensigtsmæssigt at rette lidt paa Formen, men det kan let ske enten mellem 2den og 3die Behandling eller senere.

Det næste og ulige vanskeligere Punkt, vi skulle søge at komme ud over, er den bekendte og til Trivialitet omtalte Aalegaardsparagraf. Jeg blev ilde berørt ved den haarde Dom, som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds fældede over Ændringsforslag Nr. 2, hvortil et Flertal har sluttet sig. Navnlig blev jeg ilde berørt af, at det ærede Medlem efter at have udtalt sig fordelagtigt om sine Meningsfællers Forslag, hvilket er naturligt, endte med at sige, at Ændringsforslag under Nr. 2 var absolut ikke bedre end den Bestemmelse, vi have i den nu-gældende Lov. Hvis det ærede Medlem har Ret deri, og hvis det kan godtgøres, at dette er det overvejende Antal af danske Fiskeres Mening, kunde vi komme grumme let over det ved blot at beholde det, vi have. Det var en ganske simpel og naturlig Ordning. Men det forekommer mig at være noget af det mest nødvendige og noget af det, der i første Række maa tilstræbes, naar man vil lave en fornuftig Lov om Saltvandsfiskeri, der baader Fiskerne saa godt, den kan, at komme bort fra de Bestemmelser, vi nu have om Aalegaardsfiskeriet. Fiskerne kunne ikke være tjente med den nuværende Ordning. Efter den ved man hverken, naar man maa fiske, eller hvor man maa fiske. Men det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds siger dog, at det, der tilbydes i Ændringsforslag Nr. 2, er ingenting, ingen Forbedring. Det ærede Medlem maa meget have mig undskyldt, men det faar han ikke mig, og jeg tror heller ikke Fiskerne til at tro. Hvis vi kunne

faa indført den her foreslaaede Ordning, er jeg overbevist om, at det vil blive mødt med Taksigelse af en Mængde af vore Fiskere. Nogle ville være utilfredse dermed, selvfølgelig, det ere vi klare over, man naar aldrig at gøre alle fuldt tilfredse; men det er saa sikkert som noget, at de Bestemmelser, der her ere truffene i Ændringsforslag Nr. 2, i Virkeligheden ere meget vidtgaaende i Retning af at imødekomme Fiskernes Krav. Det ærede Medlem mente, at Affattelsen var i Overensstemmelse med Aalegaardskommissionens Forslag. Det er den ingenlunde, den gaar bort fra dette Forslag i flere Retninger, og ærede Medlemmer ville have lagt Mærke til, at det netop har været et Stridsspørgsmaal i Landstinget, om man ikke var gaaet alt for langt bort fra Kommissionens Forslag; og kan det lykkes at naa en Samstemning paa det foreliggende Grundlag — Tiden vil jo vise det, og jeg haaber snart —, er det sikkert alt, hvad der paa nogen Maade kan naas for Tiden, og hvad Fiskerne med Rimelighed kunne forlange. Jeg er ogsaa sikker paa, at de i store Skarer ville sige, at det var godt, at vi kom bort fra den utrolige Usikkerhed, som vi have levet under siden 1888.

En af de ny og meré indgaaende Bestemmelser, som ogsaa den sidste ærede Taler omtalte, findes i Ændringsforslag Nr. 12 til § 13. Det er stillet af hele Udvalget, og jeg haaber, det maa blive vedtaget; Princippet er nemlig vistnok rigtigt, men jeg tror, at der ogsaa dér behøves nogen Ændring i Redaktionen. Det kan jo let naas mellem 2den og 3die Behandling.

Hele Udvalget har ligeledes stillet Forslag under Nr. 24 om en ny § 19 med en Bestemmelse, som ikke findes i noget tidligere Forslag. Det angaar Indplantning af Fiskeyngel i vore almindelige Fiskevande. Forslaget er vist i det hele rigtigt affattet, og det har glædet mig, at ogsaa den højtærede Minister i det væsentlige har kunnet tiltræde den Form, den ny § 19 har faaet. Men ogsaa der tror jeg, det vilde være hensigtsmæssigt, om Udvalget saa lidt nærmere paa Formen inden